

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет іноземної філології
Кафедра теорії літератури і славістики

*До 75-річчя Рівненського державного
гуманітарного університету*

**Актуальні проблеми
літературознавчої термінології**

Науковий збірник

Рівне – 2015

УДК 82.09
ББК 83.0
А 437

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 31 серпня 2015 р.)

Рецензенти:

Ігор Валентинович Лімборський, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри прикладної лінгвістики Черкаського державного технологічного університету,

Олександр Семенович Чирков, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри германської філології та зарубіжної літератури Житомирського державного університету імені Івана Франка

Редакційна колегія:

Є. М. Васильєв, кандидат філологічних наук, доцент (*відповідальний редактор*);

О. А. Галич, доктор філологічних наук, професор;

Р. А. Козлов, доктор філологічних наук, доцент;

З. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

М. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

В. І. Мацапура, доктор філологічних наук, професор;

В. М. Назарець, доктор філологічних наук, професор;

Н. В. Науменко, доктор філологічних наук, професор;

С. М. Нестерук, кандидат філологічних наук, доцент;

Л. К. Оляндер, доктор філологічних наук, професор

А 437 **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є. М. Васильєв. – Рівне: О.Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09
ББК 83.0

ISBN 978-617-601-129-3

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015 р.

- Intermediality: History and Theory of the Arts, Literature and Technologies. – Numéro 6, automne 2005. – P. 43–64.
4. Rippl G. Introduction / Gabriele Rippl // Handbook of Intermediality: Literature – Image – Sound – Music / ed. By Gabriele Rippl. – Berlin/Boston: Walter de Gruyter, 2015. – P. 1–31.
 5. Wolf W. Towards a cultural analysis of Intermediality (The Case of Twentieth-Century Musicalized Fiction) (Cultural Functions of Intermedial Exploration) [ed. Ulla-Britta Lagerroth, Erik Hedling]. – Amsterdam/New York, NY, 2002. – 302 p.

Нестерук С.М.,

Рівненський державний гуманітарний університет

ЕКФРАЗИС ЯК ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР У ПОВІСТІ МАРІО ВАРГАСА ЛЬЙОСИ «ПОХВАЛЬНЕ СЛОВО МАЧУСІ»

Творчий доробок Варгас Льюїси завжди був явищем “транскультурації”. Кубинський антрополог Фернандо Ортіс зазначав, що “транскультурація” “...означає не асиміляцію одної культури другої или внедрение в одну из них чужеродных элементов другой, а появление в результате культурного взаимодействия новой культуры” [2, с. 17-18]. На практиці це означало, що автор звертається до світової культурної спадщини: творчості європейських письменників, філософів, епосу, релігійних догм, переосмислює їх і створює власний світ. Ці посилання на твори різних видів мистецтва вимагають інтертекстуального коментаря в цілому. Зупинимось лише на окремому аспекті функціонування гетерогенних фрагментів.

Поле інтертекстуального коментаря виступає екфразис у романі Варгас Льюїси “Похвальне слово мачусі”, що на різних рівнях переносить картину у вербальний текст, створює враження від неї, перекодує знаки образотворчого та музичного мистецтва засобами літератури. Отже, завдяки екфразису відбувається вербальне перетворення зображеного на полотні, перекодування інформації та набуття вже нового смислу.

Звертає на себе увагу назва твору Варгаса Льюїси - “Похвальне слово мачусі”. Жанр похвали здавна вважається оціночним жанром. Лише присутній об’єкт або подія, що відбулася, можна оцінити з точки зору тієї чи іншої шкали цінностей. Як наголошує С.В.Волинкіна “... согласно иллюкативной цели похвалы оценка распространяется, во-первых, на свершившиеся действия и поступки человека (объект оценки – одушевлённое лицо), а во-вторых, на явления окружающего мира, входящие в сферу его жизнедеятельности (неодушевлённый объект оценки)” [1, с. 19]. Тому центром оповіді стають два компоненти: постать донни Лукреції, що виконує не властиві їй функції мачухи, та живописні картини, що асоціюються з поведінкою героїні.

Закономірним є й те, що, назва повісті налаштовує на відому форму агіографічного літературного твору, оскільки похвальне слово імітувало усну проповідь та зосереджувало увагу не стільки на фактах, скільки на загальних місцях та моральних висновках. При цьому варто згадати Арістотеля, котрий ґрунтовно описав те, що може бути предметом похвали (добродійність, благо, що виступають формою прекрасного). Подану тезу ілюструє слово мачуха, що винесене у заголовок твору. Наприкінці твору Лукреція, що була втіленням досконалої жіночої природи та взірцем доброти, за аморальну поведінку вигнана з дому донна Рігоберто.

Дещо іншу картину можна спостерігати завдяки візуальній парадигмі повісті, котра використовує картини, що вміщені до пінакотеки (Якоба Йорданса “Лідійський цар Кандаул показує свою дружину першому міністру Гігесу оголеною”; Франсуа Буше “Діана після купання”; Тіціана Вечелліо “Венера з Амуром і Музикою”; Фра Беато Анжеліко “Благовіщення”), для віддзеркалення авторських суб’єктивних вражень.

Об’єднуючи всі ці контексти і співвідносячи їх з ідейно-художнім змістом твору можна зробити висновок, що автор вказує назвою на жанрову специфіку твору як орієнтованого на зображувальні принципи літературно-художньої оповіді. В сучасному літературознавстві такого роду художня парадигма описується через категорію “екфразису” та “візуальності”. Зупинимось на першій з них.

Екфразис (*ekphrasis*) - грецький термін, що має два основних значення. За аналогією до дієслова “розповісти до кінця” він виражає повноту “повідомлення”, “опису”, “викладу”; а по відношенню до грецького слова “висновок” (“відхилення”) означає “вихід” або “ухиляння” від чого-небудь.

© Нестерук С.М., 2015 р.

Літературознавчий термін “екфразис” варто розглядати в двох аспектах: на рівні предмета та оповіді (нарації). Предмет, що зображується згідно з “Енциклопедією античності” Pauly (1997), вже в п'ятому столітті був звужений Миколою Ритором до скульптур, образів і подібного. Отож, введення деталізованих описів картин допомагає перуано-іспанському письменнику не лише унаочнити предмет, а й завдяки мімесису створити ілюзію реальності, яка залишається важливою функцією екфразису: “Это Венера, дочь Юпитера, итальянская сестра Афродиты Греческой. Органист дает ей уроки музыки. А меня зовут Амур. Я маленький, пухлый, розовый, крылатый. Мне тысяча лет, я невинней младенца. Олень, павлин, лань за окном, влюбленная пара, прогуливающаяся по аллее, - все они живые, а сатир с алебастровым кувшином на голове - нет: искусный мастер, приехавший к нам из Южной Франции, изваял его из глыбы тосканского мрамора” [3].

На структурному рівні твір Льюїси зберігає відповідність художньому канону похвали через опис чіткої композиційної схеми життя Лукреції (алюзія на історичну постать Лукреції, дружини патриція Тарквінія Коллатіна). Оскільки “похвальне слово” має не тільки переконати, а й захопити, тому предмет похвал треба звеличити й ошляхетнити. Це і робить на початку твору письменник. Сам образ Лукреції має подвійну алюзивну спрямованість: у розгорнутий екфразис картини Якоба Йорданса “Лідійський цар Кандаул показує свою дружину першому міністру Гігесу оголеною” вкраплені натяки щодо фатального впливу жінки на чоловіка й таємниці, котру приховує мачуха з пасинком. Ієрархічність духовно-тілесного компоненту виявляється через сексуально-тілесну сферу. Завдяки введенню екфразису автор зображує існування двох типів жіночих образів: позитивного, який презентує чистоту, асексуальність, індиферентність до статевого життя (досконалим зразком стає Діва Марія) та негативний, що уособлює агресивний секс, плотське. Така наявність антиномій реалізовує ідею протиставлення тілесності - духовності, добра - зла, сакрального - демонічного, людського - божественному.

Прийом подвійного моделювання активізує асоціативні та візуальні аналогії тексту. Портрет донни Лукреції ідеалізує “благородну модель”, додає чуттєвості, метафоричності, символічності і цим наближає її до богині. Присутність такої характеристики героїні достатньо проілюструвати одним із екфразисів: “Вся она нежна и изящна: и руки, и ноги, и талия, и уста, величественно пышнен один только круп. У нее чуть вздернутый нос и томные, таинственно спокойные глаза, вспыхивающие лишь в минуты наслаждения или гнева” [3].

Екфразис - це фіксація саморефлексії автора, яка втілюється у тексті, який вже сам по собі є твором мистецтва. У повісті запропонована пінакотека доповнила сутність та позачасовий зміст “подвигу” донни Лукреції. Короткі асоціативні екфразиси-експромти на теми образотворчого та музичного мистецтва поглиблюють поняття “характер”, моделюють картини внутрішнього життя героїв, конструюють зображення життя персонажів через призму його сакральної вартості (про це свідчить розділи, які так і називаються: “Портрет”, “Венера з Амуром і Музикою” або “Діана після купання”).

На ідейному та символічному рівні орієнтація на канон “похвали” знаходить вираження у принципі уподібнення та наслідування сакральних зразків поведінки. І в цьому контексті Варгос Льюїса звертається до таких відомих персоналій, як Діана, Венера, Марія. Підтвердженням цьому виступає кадровий спосіб оповіді, що відсторонено зосереджує увагу на одній з характеристик Лукреції. Тому Варгас Льюїса важливим компонентом оповіді робить тілесний образ людини, поряд з психологічним: “Поведение Альфонсито дразнило ее любопытство - оно казалось одновременно и совершенно невинным, и таким двусмысленным. Ей вдруг припомнился один эпизод времен ее отрочества: увидав на прибрежном песке возле клуба “Регатас” след, оставленный, должно быть, изящными лапками чаек, она подошла поближе и склонилась над ним, ожидая увидеть абстрактную композицию - переплетение ломаных линий, - но представшее ее глазам гораздо больше напоминало массивный фаллос. Сознал ли Фончито, что, обвивая руками ее шею, так подолгу не отрывая губ от ее лица или отыскивая ее губы, он преступал рамки дозволенного? Неизвестно...” [3]. Експліцитна форма інтермедіальності реалізується у розповідях про нетлінність краси, велич перемоги, сексуальну ініціацію пасинка, тілесну еротизацію. Організація художності у автора спирається також на мотив дива, мотив ангела, мотив спадкоємності гріха.

У повісті Варгас Льюїси презентовано декілька видів екфразисів. Найпомітнішим серед них є розгорнута словесна інтерпретація картин живопису, музичних творів як компонентів літературного твору. Такий підхід дозволив автору жанрову сцену подати як значимий фрагмент, що в ході

розгортання тексту перетворюється в актуальні міркування про явища мистецтва і цим обтяжує оповідь або перериває її.

Другим видом екфразису стали короткі екфразиси-експромти, що зосереджуються на промовистих деталях та акцентують увагу на емотивних аспектах поведінки героїв.

Третім видом став загалом літературний твір, екфрастична композиція якого характеризує послідовність викладу, логіку опису.

Отже, екфразис як предмет оповіді та нарація водночас і є тією моделлю, що породжує нові смисли та взаємодоповнює живопис, музику засобами літератури.

Література

1. Вольткина С.В. К проблеме определения иллюкутивной цели похвалы / С.В. Вольткина // Язык и социальная динамика: Сб. науч. тр. - Красноярск, 2008. - С. 15-17. - Режим доступу: <http://sun.tsu.ru/mminfo/000063105/319/image/319-015.pdf>.
2. История литератур Латинской Америки. XX век: 20–90-е годы. - М.: ИМЛИ РАН, 2004. - С. 584.
3. Льюис Варгас Марио. Похвальное слово мачехе / М.В. Льюис. - Режим доступу: <http://www.litmir.net/br/?b=18095>

Колтакова Н.Г.,
стипендіат Studium Europu Wschodniej
Варшавського університету

КАТЕГОРИЯ “НІЩО” В ТЕКСТІ ЛІТЕРАТУРИ І КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕЗІЇ РАФАЛА ВОЯЧЕКА “ЧОМ НЕМАЄ ТАНЦІВНИЦІ”)

Взаємозв'язки літератури, філософії та інших видів мистецтва давно є предметом наукових дискусій і теоретичних розмислів. У цьому контексті ґрунтовне опертя дають “Лаокоон” Г. Лессінга, “Із секретів поетичної творчості” І. Франка. Однак метою статті є не перечитання “метрів” чи діалог із ними, а віднайдення інструментарію для аналізу конкретної поезії Рафаела Воячека в контексті культурологічної теорії літератури. Адже межі літератури є достатньо рухомими, здатними до перетину й навіть поєднання з іншими сферами.

Інтенція до осмислення літератури як динамічного, межового явища чітко простежується в колективній монографії “Ruchome granicy literatury” (Warszawa, 2009). Один із розділів цього видання присвячений взаємозв'язкам літератури й філософії. Для М. Янушкевича ці взаємозв'язки обіймаються класичним протиставленням міфу й логосу [3, s. 191]. У цьому випадку українською доцільніше вжити форми міфу *i / але* логосу. Польська конструкція “*omiędzy logos a mitos*” містить найкращий у цьому випадку сполучник *a*, що містить у собі семантику й поєднання, і протиставлення. Українське *та* не втілює цього так виразно. Зрештою, теорія літератури зароджується в межах філософії. Тож чи не є філософічне прочитання літератури поверненням до давно артикульованого? Подібна настанова повернення до джерел тут проглядається, але є побіжною, не основною. Якщо йдеться про модерну лірику, то зміна поетики, настанова на інтелектуалізм, домінування не образу, а ідеї вимагає адекватного інструментарію дослідження. Тому культурологічна теорія літератури сприяє не розхитуванню меж, а “одужанню” після кризи, “відкриттю великої кількості розмаїтих дискурсів, різнорідних мов, якими промовляє сьогодні гуманітаристика” [3, s. 201].

Поетика сучасної літератури сама живиться “текстами” різних рівнів, перетинається з іншими типами осягнення й відчуття світу. Відповідно, варто звернутися до термінології цих інакших, але суміжних дискурсів. Вірш Р. Воячека “*Czemu nie ma tancerki*” (“Чом немає танцівниці”) тісно взаємодіє з кількома такими дискурсами. Зв'язки з одним лежать на поверхні – це мистецтво танцю. Однак інтермедіальним контекстом взаємодії літератури та інших видів мистецтв образна система цієї поезії не вичерпується. Інтермедіальна інтерпретація тут обов'язково має бути доповнена філософським контекстом, без якого образна система вірша лишається довершеним описом почуттів. Натомість повнішу інтерпретацію дає звернення до філософської категорії “ніщо”. Уся поезія ніби покликана до утвердження буття, але через негачію, відсутність, брак образу та його відтворення. Перед нами не просто мистецька версія апофатичного мислення. Йдеться про винятково важливу для

© Колтакова Н.Г., 2015 р.

Зміст

Вступне слово (Васильєв Є.М.)	6
--	---

Теоретичні аспекти літературознавчої термінології

Лановик З.Б., Лановик М.Б. (Тернопіль) Оновлення терміносистем українського літературознавства як теоретична проблема	7
Бовсунівська Т.В. (Київ) Адаптація когнітології в літературознавчій практиці та викликане цим термінологічне оновлення	11
Астрахан Н.І. (Житомир) Подієвість літературного твору: діалектика поняття та терміну	15
Науменко Н.В. (Київ) Новий погляд на стародавню номенклатуру художніх тропів	19
Мацапура В.И. (Полтава) Понятие "психологизм" и проблемы его изучения (на примере творчества Гоголя)	22
Галич О.А. (Луганськ) Документальна література в умовах глобалізації: квазі-мемуари, квазі-біографія, скандальна біографія	28
Аманова Г.А. (Ташкент), Кормилов С.И. (Москва) Проблемы формирования терминологии в восточных поэтиках и корейская литература первой половины XX века	32
Філатова О.С. (Миколаїв) Категорія авторської свідомості як термінологічна проблема	41
Полежаєва Т.В. (Луцьк) До історії вивчення конфлікту в теорії літератури XX століття	44
Давиденко І.О. (Бердянськ) Міфологізація як інтерпретаційний корелят у художньо-біографічному дискурсі	48
Матчук А.Л. (Рівне) Псевдопідтекст	51
Дмитрієва І.В. (Житомир) Теорія художніх методів в контексті вітчизняного та зарубіжного літературних дискурсів	54
Улюра Г.А. (Київ) «Жіноча проза»: легітимація терміну у дискусіях про його легітимність	57
Оздемір О.В. (Рівне) Теоретичний аспект понять «жіноча література» та «жіноча проза»	60
Титаренко Е.А. (Харків) Симптоматика метатекстуальности и пелевинский «Т» как метатекст	62
Зозуля О.В. (Черкаси) До термінологічної невизначеності термінів «пародія» та «гротеск» у постмодернізмі	66
Шевченко В.В. (Луганськ) Проблематика виокремлення «химерної прози» у сучасному літературознавчому	68
Скибицька Ю.В. (Київ) Метамоделернізм як нова концепція розвитку літератури й суспільства у післяпостмодерну добу	71
Протасова Г.В. (Київ) Дослідження аксіології літературного тексту: до постановки питання	74
Коляно М.М. (Львів) Про створення термінологічного словника з проблем художнього часу, простору, ритму	76

Термінологічні питання генології

Оляндэр Л.К. (Луцьк) Смыслообразующая функция жанра пасторали в повести В. Астафьева "Пастух и пастушка": теоретический аспект	80
Удалов В.Л. (Луцьк) Роман, повість, оповідання, мініатюра: жанрові принципи	83
Назарець В.М. (Рівне) Адресована лірика як метажанр	87
Чик Д.Ч. (Бердянськ) Семіотичний підхід до жанрових систем: проблеми термінологічного означення	90
Ігнатів Н.Є. (Львів) Специфіка самовираження життя у «жанрі голосів»: від усного свідчення до всеохоплюючої картини дійсності	94
Анісімова Л.В. (Київ) Поняття «campus/academic/college/varsity novel» у сучасному англо-американському літературознавстві: проблеми розмежування та перекладу	97
Свиридюк Л.А. (Кременець) До питання щодо теоретичного осмислення поняття «сучасний молодіжний роман»	100

Хмель В.А. (Рівне) Фейкlor у контексті традиційних жанрів фольклору	104
Васильєва О.С. (Рівне) «Растаманська казка»: змістове наповнення терміну і жанрова специфіка	106

Термінологічні проблеми історико-літературного процесу

Тарнашинська Л.Б. (Київ) Українське шістдесятництво як проект: до питання термінологічної об'єктивності	110
Гон О.М. (Київ) «Пісні» Езри Паунда : модерний епос пост-епічної епохи	114
Калініченко М.М. (Рівне) Генеза терміну «Орієнталізм» у літературно-критичному дискурсі США XIX сторіччя	117
Белова С.А. (Рівне) “Новый реализм” в современной русской литературе: проблема терминологии	120
Бісовецька Л.А. (Рівне) Літературознавчі терміни в епістолярній спадщині Ольги Кобилянської	122
Синевич Б.М. (Рівне) Стиль як літературознавче поняття в координатах Маланюкової системи поглядів	126
Артеменко Л.В. (Рівне) Предметно-образна концептосфера «поетична творчість» у поетологічному дискурсі української поезії XX століття	128
Зайка О.В. (Черкаси) Термін «ідентичність героя» в умовах транскультурації	132

Проблеми драматургічної термінології

Вірченко Т.І. (Кривий Ріг) Літературознавча термінологія в авторських жанрових визначеннях сучасних українських драматургів	135
Козлов Р.А. (Кривий Ріг) Прийом «німе кіно» в аналізі драматургічного тексту	138
Литовська О.В. (Харків) Деякі проблеми термінологічного визначення комедії	141
Ліпісвіцький М.Л. (Житомир) Видові категорії драми в поетиках німецького бароко	144
Закалюжний Л.В. (Житомир) Опозиція “драма - театр” у концепції Г.-Т. Леманна	147
Васильєв Е.М. (Рівне) Метаперсонаж: попытка терминологического обоснования категории	150
Галицкая Е.Г. (Донецьк) Жанро-стилевые процессы в постмодернистской драматургии (на материале пьесы Т.Стоппарда «До-ре-ми-фа-оль-ля-си-Ты-свободы-попроси»)	154
Поліщук К.М. (Кіровоград) До проблем драматургічної термінології (драматургічність, когерентність, надія)	156
Бортнік Ж.І. (Луцьк) Проблеми драматургічної термінології: монодрама як культурно-історичний феномен	159

Літературознавча термінологія у колі інтермедіальності

Бербенець Л.С. (Київ) Термінологія інтермедіальних студій у літературознавстві	163
Нестерук С.М. (Рівне) Екфразис як інтертекстуальний коментар у повісті Варгаса Льйоси «Похвальне слово мачусі»	164
Колтакова Н.Г. (Варшава) Категорія “ніщо” в тексті літератури і культури (на матеріалі поезії Рафала Воячека “Чом немає танцівниці”)	166
Капелюх Д.П. (Рівне) Особливості жанру графічного роману (на прикладі твору Алана Мура та Дейва Гіббонса «Вартові»)	170
Глотов О.Л. (Острого) Соціально-комунікативний дискурс літературно-художнього процесу	172
Мазур О.Л. (Рівне) Творчі завдання з використанням ІКТ на уроках зарубіжної літератури (постери, титульні сторінки, буклети)	174

Термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики

Воробйова Л.М. (Рівне) Образність як ознака художнього твору і стильова характеристика наукового мовлення	178
Сербина Т.Г. (Рівне) О понятии и термине «логозпистема»	180
Самборская И.Н. (Рівне) К вопросу об авторской пунктуации в художественном тексте	183
Вовчук Н.И. (Рівне) Неологизм и окказионализм: вопросы терминологии	186
Шевчук Т.Б. (Рівне) Частиномовна транспозиція як граматична категорія	187
Михальчук Н.О. (Рівне), Івашкевич Е.Е. (Київ) Відтворення розмовної лексики в перекладах роману Дж. Д. Селінджера «Над прірвою у житті»	190
Константинова О.В. (Рівне) Інтроепективний сегмент як компонент сучасної англійської психологічної прози	193
Аладько Д.О. (Рівне) Лінгвостилістичні особливості прози А. Крісті	196
Відомості про авторів	200

Наукове видання

Актуальні проблеми літературознавчої термінології

Науковий збірник

Відповідальний редактор *Васильєв Є.М.*

Технічний редактор *Парфенюк В.І.*

Комп'ютерна верстка *Парфенюк В.І.*

Підписано до друку 31.08.2015 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.

Ум. друк. арк. 21,85. Замовлення № 179/1. Наклад 300.

Видавець О. Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.

вул. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;

0362-24-45-09; 068-0250-674;

olegzen@ukr.net

Віддруковано засобами різнографічного друку

ПП Самборський І.О.

вул. Княгині Ольги, 8, м. Рівне, 33028

А 437 **Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Науковий збірник /**
Відп. ред. Є.М. Васильєв. – Рівне: О.Зень, 2015. – 202 с.

ISBN 978-617-601-129-3

Наукова збірка «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складена на основі доповідей учасників однойменної Всеукраїнської науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті в жовтні 2015 року. До пропонованого видання увійшли статті українських вчених, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології, літературознавча термінологія у колі інтермедіальності, термінологічні питання лінгвостилістики та лінгвопоетики).

УДК 82.09

ББК 83.0